

om disse Forretninger i deres nuværende Former skulde blive umuliggjort, det vilde tværtimod glæde os, om dette, at de i hvert Fald var blevet i høj Grad vanskeliggjort, skulde drive jer til at gøre det, som I burde have gjort for længe siden, og som nu Lovforslaget aabner jer en Adgang til i sin § 9, nemlig *Oprettelsen af en Likvidationskasse*, hvorigennem Baisseforretningerne blev bragt ind under legitime, normale og fornuftige Former. Thi det er, tror jeg at turde sige, vi alle enige om i Udvalget, at dette at spekulere à la baisse er i og for sig lige saa berettiget som at spekulere à la hausse. Man vil ikke i og for sig umuliggøre Baisseforretninger, man vil kun vanskeliggøre alle umoralske og utiltalende Former for denne Baisseforretning. Hvis derfor denne Bestemmelse skulde sætte Ild i Hælene paa Vekselererne, saaledes at de skyndsomst oprettede en Likvidationskasse og derved bragte Baisseforretningerne ind under normale Former, saa vilde man allerede af den Grund hilse den af den højtærede Minister foreslaaede og nu altsaa bibeholdt Bestemmelse i § 4 med størst mulige Bifald. Men i det Tilfælde, at der kommer en Likvidationskasse, bliver Stillingen med Hensyn til Udlaan af Stykker en helt anden, thi da kan Baisseforretningen foregaa paa, hvad jeg vil kalde, normal Vis, nemlig saaledes, at der sælges in blanco af vedkommende Sælger til en fremtidig Termin, uden at vedkommende i Salgsøjeblikket behøver at disponere over Papiret, men kan nøjes med at have Adgang til i det aabne Marked at købe det, *forinden* han skal levere det, og derigennem altsaa tjene sin Gevinst. Staar Papiret i det givne Øjeblik i 100, og han sælger til 100, haaber han, inden Leveringsterminen kommer, at kunne købe det — det saakaldte Dækningskøb — til 80 f. Eks. og tjener derigennem de 20 pCt. Nu kommer imidlertid det Tilfælde, at han vil *prolongere* Forretningen, noget, som der selvfølgelig overalt, hvor der er Likvidationskasse, maa aabnes Adgang til. Ja, hvis en Baissist vil prolongere sit Baisseengagement, er der ingen anden Maade at gøre det paa end ved at foretage netop den Manipulation, som man nu *straks* foretager, det vil med andre Ord sige, at han maa *laane* Papiret: han skal jo selvfølgelig levere, det er han forpligtet til, og naar han derfor ikke selv vil købe Papiret og derigennem opfylde sin Forpligtelse, altsaa gaa ud af Spekulationen,

men omvendt vil blive i Spekulationen og skyde dens Afslutning ud til næste Termin, saa maa han for at kunne skaffe sin Køber Papiret *laane* det. Paa anden Maade vil en Prolongation ikke kunne lade sig udføre. Han henvender sig da — paa de Børspladser, hvor der er en saadan Likvidationskasse — til de Vekselererforretninger, Bankierforretninger eller Banker, som foretager disse Prolongationer, de saakaldte Report- og Deport- Forretninger — Report: Forlængelse af en Haussepekulation og Deport: Forlængelse af en Baissepekulation. Disse Vekselererfirmaer, der regelmæssigt medvirker til Prolongation af Terminforretninger, vil enhver Børsspekulant kende og vide, at de gør disse Forretninger. Nu er der jo i og for sig rent teoretisk intet i Vejen for, at de vedkommende Forretninger ikke behøver at laane deres Kunders Papirer for at kunne udlaane Stykker til den prolongerende Baissepekulation; man kunde rent teoretisk tænke sig, at de havde egne Beholdninger af Aktier, som de kunde tage af, men det vil let ses, at i Praksis er dette saa at sige umuligt. Ingen Vekselererforretning, ja, end ikke den største Bank, vilde kunne have saa store Beholdninger af alle mulige Slags forskellige Aktier liggende, at den blot behøvede at ty til sine egne Beholdninger, den maa altsaa for at kunne medvirke til Prolongation af Børsforretninger kunne *laane* sine Kunders Papirer. Men der er den afgørende Forskel fra nu, at medens nu en Haussepekulant ganske naturligt gaar ud fra, at disse Papirer ligger kun som hans, men aldrig nogen Sinde ved, naar denne Forudsætning brister, idet den vedkommende Vekselerer, der maaske til en Begyndelse slet ikke har medvirket til Baisseforretningen, pludselig kan se sin Fordel ved at anvende sin Kunders Papirer til at spekulere imod ham, saa er Forholdet et ganske andet, naar der er indrettet en Likvidationskasse, og visse bestemte Firmaer derefter har paataget sig den særlige Bankforretning, der bestaar i at yde Bistand til Prolongation af Hausse- og Baisseengagementer. Thi enhver vil kende disse Firmaer, enhver vil vide, at naar man spekulerer gennem disse, er man til enhver Tid udsat for, ja, hvad mere er, man maa regne med, at ens Papirer bliver brugt paa den Maade. Saa er med andre Ord Stillingen fuldkommen forandret. Jeg for mit personlige Vedkommende havde gerne ønsket, at en udtrykkelig Bestemmelse herom var blevet indført i Føndsboerslovens § 4 eller 9; fra